

har en Patient der for Tiden. Jægermesteren fortalte mig Nyheden. Bagefter fik jeg den bekræftet af Mejeri-bestyreren. Saa vidt jeg forstod, havde han den fra selve Hans Almægtighed Balduin Hansen.“

„Ja — den telegrafiske Forespørgsel kom til ham som Bestyrelsens Formand. Men sig mig, Povl — hvad mener du som Læge om Farbrors Tilstand? For ikke mange Maaneder siden forlød det med stor Bestemthed, at han var dødelig syg. Og nu rejser han fra Møde til Møde og holder Kamptaler og skaber Ophidselse i Landet som for 30 Aar siden.“

„Fabeldyrets sidste Krampetrækninger. Jeg har jo nok hørt, at „Femte Juni“ skal have udnævnt ham til Holger Danske den Anden. Men det er saa nemt at lade sig tiljuble af sin egen Avis. Alt det Vrøvl om hans evige Ungdom er bare Politik. Han er en dødsmærket Mand. Jeg veed det med Sikkerhed. Han har sin Spøgelsetime nu, og den kan jo ikke være opbyggelig.“

„Men hvad i Alverden er Hensigten?“ sagde Præsten; han stod henne ved Pulten og støttede Hovedet i sin Haand. „Selve Magten kan jo dog umuligt friste ham mere. Og hans Forfængelighed maa vel endelig ogsaa være bleven tilstrækkelig mættet.“

„Vil du have min psykologiske Forklaring paa Farbror Tyges sidste Kraftudfoldelse, saa er det den, at han veed, han gaar med Døden i Kroppen. Og som den Æstetiker, han inderst inde er, arrangerer han nu sin egen selvforherligende Ligbegængelse. Som en af Fortidens Høvdingeskikkelser vil han begraves i fuld Rust-